

řádnou výpovědní lhůtu, a není proto věc zralá k rozhodnutí ani v této části (§ 35 odst. 2 zákona č. 131/31 Sb. z. a n.). V novém jednání bude nutno zjistiti, z jaké příčiny nekonal žalobce práci u žalovaného, jak o tom byla již svrchu řeč. Bude-li zjištěno, že žalobce byl skutečně tak nemocen, že nemohl konati službu jako vrchní číšník a že nemohl v podniku konati ani žádné náhradní služby vrchního číšníka a že tato jeho nezpůsobilost trvala až do 9. prosince 1935, nemohl býti žalovaným propuštěn pro nekonání sjednaných služeb a měl by nárok na náhradu požitků za řádnou výpovědní lhůtu. T e n t o n á r o k b y s e p o d l e § 37 zák. č. 154/34 Sb. z. a n. v z t a h o v a l n a n á h r a d u z a s t r a v u a z p r o p i t n é, jejichž hodnotu by po případě bylo zjistiti znaleckým posudkem a při stanovení výše této náhrady po případě použití ustanovení § 273 c. ř. s.

Kdyby bylo zjištěno, že žalobce nebyl celou šestinedělní dobu § 19 zákona č. 154/34 Sb. z. a n. nezpůsobilý k práci a zejména, že již před 9. prosincem 1935 mohl konati práci vrchního číšníka nebo náhradní práce v podniku žalovaného mu příslušející, bylo by od této doby, kdy se stal k práci způsobilým, pokládati nekonání práce v podniku žalovaného za řádně neodůvodněné a žalovaný by byl oprávněn předčasně propustiti žalobce, kdyby zároveň hledíc k povaze jeho podniku bylo za to míti, že žalobce neodůvodněně nekonal službu po dobu podle okolností značnou.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 30. října 1936, č. j. Rv I 825 825/36.)

Dr. L. L a n g e r.

Obsah dopisu advokáta vypovídající strany o mimosoudní výpovědi s potvrzením advokáta toho, že opis souhlasí s prvopisem, a povinnou stranou podepsaný zpáteční lístek, dle něhož povinná strana obdržela doporučený dopis, podaný týmž advokátem na poštu téhož dne, kterým jest dopis ten datován, jsou listinami, které co do průvodní moci nezavdávají podnětu k pochybnosti ve smyslu § 565 odst. 3 c. ř. s. a podle nichž možno povolití exekuci nuceným vyklizením vypovídaného bytu. Obsah dopisu (t. j. mimosoudní výpověď) nemusí býti ze zpátečního listu patrný a tedy nemusí býti na lístku tom resp. na obálce dopisu vyznačen.

Prvý soud povolil exekuci nuceným vyklizením vypovídaného bytu na základě opisu dopisu advokáta vypovídající strany o mimosoudní výpovědi s potvrzením advokáta toho, že opis souhlasí s prvopisem, a na základě povinnou stranou podepsaného zpátečního listku, dle něhož povinná strana obdržela doporučený dopis, podaný na poštu oním advokátem téhož dne, kterým jest dopis datován.

Povinná strana podala proti povolení exekuce rekurs, v němž bez bližšího odůvodnění namítala, že není listinami prokázáno, že jí výpověď byla doručena a kdy se tak stalo.

Rekursní soud rekursu povinné strany vyhověl a návrh na povolení exekučního vyklízení zamítl a to podstatně z toho důvodu, že »z obsahu zpátečního lístku není patrné, že jde o dopis, kterým právní zástupce vymáhající strany dává jménem majitelů domu výpověď povinné straně z bytu, neboť zásilka označena jest pouze jako dopis bez označení výpovědi.«

Nejvyšší soud vyhověl však dovolacímu rekursu vymáhající strany a obnovil usnesení prvního soudu a v důvodech svého rozhodnutí uvedl toto:

»Vymáhající věřitelé přiložili k exekuční žádosti jako listinný důkaz o tom, jakého obsahu mimosoudní výpověď byla a že byla povinné straně včas doručena, opis výpovědi s potvrzením advokáta, že opis souhlasí s prvopisem, a zpáteční lístek, opatřený podpisem povinné strany.

Tato v rekursu namítala bez bližšího odůvodnění, že není listinami prokázáno, že jí výpověď byla doručena a kdy se tak stalo.

Uvážili-li se, že nejde o podací lístek, nýbrž o lístek zpáteční, na němž jest zásilka označena jako dopis odeslaný Dr. V. D. ml., advokátem v B., právním to zástupcem vymáhajících věřitelů, že dopis byl adresován povinné straně, že zásilka byla podána na poště téhož dne, kterým jest datována písemná výpověď v opise k exekuční žádosti přiložená (28. června 1935) a že příjem této zásilky dne 29. června 1935 jest potvrzen podpisem »M. Z.« (t. j. jménem povinné strany), nelze o průvodní moci dotčeného zpátečního lístku pochybovati, i když z něho není patrný obsah dopisu, jehož se týká.

V příčině poslední okolnosti se podotýká, že i kdyby odesílatel uvedl na zpátečním lístku obsah odesílaného dopisu, nemohl by tento listinný důkaz tím nabýti větší průvodní moci, ježto z potvrzení poštovního úřadu o příjmu takového dopisu k dopravě by nebylo lze usuzovati na úřední potvrzení správnosti údajů odesílatele o obsahu tohoto dopisu.

Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověti a usnésti se, jak se stalo.«

(Usnesení nejvyššího soudu v Brně ze dne 16. dubna 1936, čj. R I 308/36-1.) JUDr. Václav D r t i n a ml.

Pojem orgánů podniku podle § 486 c) tr. z. a rozsah jejich trestní odpovědnosti; tato odpovědnost nepomíjí prohlášením konkursu na jmění podniku, jehož jsou orgány. — Nejde o zločin poškození cizích věřitelů podle § 205 b) tr. zák., nýbrž o přečin nadřžování věřiteli podle § 485 tr. z., nadřžoval-li orgán podniku jeho věřiteli, aby tento uplatněním pohledávky, které není, obdržel v rámci své